

φένεστη τῇ μὲν ἀν. ἀφικούμενον δῆλος τὸν πολεμίαν αὐτῷ, πρόσθετον δὲ τεττάντος πάσῃ τούτῳ ἡ πάντα. Θρήσκευτον σωματέου ἦργον εἰδίδοσαν οἱ γραπτοὶ πόλεις θεοῖς μετόν. Ἀτε σωμάταις ταῦτο τὸ ἔργον εἶδοσι, τοσούτον δοματικὸν τοῖς Σερμίοις. Καρχηδόνιοι δέ, ξένοις δὲ τῇ πόλει συχάνων παρὰ μάτις γεννομένων, φέρειοντες αὐτοὺς μισθον, ὃς ἀδικεῖται διδύμοις αὐτοῖς γέλαιον αὐτῶν, εἰ τοις τοῖς πολεμήμασι μετακινούμενοι, εἰ δύστου, εἰ βουλεταῖς λαβεῖν, λυγρεῖσθαι. Δοτογραφαρέοντας ἐν συχάνων, τὰ ποια τὰ πλέοντα εἰς τὸν πόντον, ἐσύλεον μὲν περιφέρειας δύναμιον. ἔπειτα δὲ τὴν Χαρένον, εἰ φέροντας ἀνθρώπους εἰσφαστι ποιεῖσθαι, συλλεγότων ἐκ τῆς Χρυμάτινον συχάνων, τοις μὲν στεπτοταῖς αποτίναξαι, ἀφοῦ δὲ τοῖς συλληφθεῖσι τοις δημόσιοις, ἀποτίναξαι, διπλασιεῖτος τῆς δημόσιου, οὐδὲ πλοιούσιον συλλεγόμενον. τοῖς δὲ μηδικαῖσι συλληφθεῖσι, ηπόλεις δέ τοις περισσόδων αποτίναξαι. Κυζίκεων δὲ, εισιστόσισις τοθες δημόσιοις, διπλασιεῖτος τῆς δημόσιου, οὐδὲ πλοιούσιον συλλεγόμενον, φέρειοντες χρήματα τε συντάσσουσι τοῖς τίκτοις τοῦς δεδομένους κατεσφέρειν, ἔπειτα δὲ τὸ ἀρχαῖον δηπρύσσωσι. Παίμωνα δέ, Καρίας τύχεντος, πέμποντος βασιλίας πρὸς αὐτὸν δηλοῦν φόροις θυναῖς, σωματεῖον δὲ δηπρύσσοταί τοις οὐ τῷ χώρᾳ, ἐλεύθησι οὖτος οὐ βασιλεῖς αὐτοῖς τῷ φόροις, ἀλλὰς δὲ οὐ δηπρέσσαι καταποκυασθεῖσι, αὐτοῖς δηπρέσσαι δηπρύσσειν δηπρύσσοντο εἰσοίσιτε ἔκχεσος. τούτων δὲ τοῦ περιφέρειαν, οἱ δηπρέσσοι τὰ μηδικαῖσι, τὰ δηποστρέψαντας τοῖς Μυλανεσίοις ζελεύσι, οὐδὲ μηδέπολες εὑσσαὶ εἰ πόλεις, αὐτοῖς δηπρέσσαι τετέλεσ-

singulis nauibus praeficiebant. Cumque iam in terram hostium ventum esset, embabant ab his omnia milites, & argentum collectum fuit, stipendiūmque dederunt ducatores. Et ita accidit, ut idem argētum daretur, donec domum redierunt.

¶ Lacedæmonij, cum Sami ab ipsis pereat, ut pecunias sibi conferrent recuperaturis patriam, scitum fecerunt: Vnde die debere & dominos, & familiam, & iumenta ieiunare, & quantum insumisset, si non ieiunaretur, quisque, tantum tribuere Samis. ¶ Carthaginenses, cum militum apud ipsos exterritorum multitudine cresceret, non habebant unde eis debita stipendia persolverent. Praeconium igitur factum est: Si quis ciuium incolarumve ius haberet prehendendi vel ciuitatem vel priuatum quempiam, siue vellet prehendere, vi profiteretur. Profitentibus autem permultis, ita nauigia contendentia in pontum comprehendebant, probabilem aliquam causam prætendentes, tempore quidem præfinitio, quo de his causam dictos se esse affirmarent. Copia vero tunc magna pecunia cum exiisset, & milites illos dimiserunt, & de comprehensione disceptarunt. Et quibus comprehensione esset facta iniuria, iis de vestigalibus suis faciebat ciuitas. ¶ Cyliceni, seditione octa apud ipsos, & plebe superiore, oppressisque ac captis diuitiis, cum debetur militibus pecunia, scitum fecerunt: Ne capti interficerentur, sed pecuniis exatis ut exalarent. ¶ Chii, cum esset lex apud ipsos: Ut debita publicè perscriberentur: indigentes pecunia scitum fecerunt: ut debitores ipso quidem mutuas pecunias munerarent ciuitati, ciuitas E vero creditoribus ut fenus ex vestigalibus penderet, donec fors persoluendo exquaretur. ¶ Mausolus Cariae tyrannus, petente per legatos rege Persarum, ut tributa penderet, conuocatis in illa terra opulentissimis ostendit eis: Regem petere tributa, se autem nequaquam abundare pecunia. Ibi tum subornati quidam statim politici sunt, se esse collatoros, & summa indicarunt. Hoc facto opulentiores partim pudore, partim metu, & plura sunt politici, & contribuerunt. Rursum pecunia indigens Mylassensibus conuocatis demonstrauit oratione sua: Ea ciuitate principem regni, ex quo ortus esset ipse, non esse monibus septam, Regem autem Persarum exercitu aduersus illam adducere.